

LUD STOLICY w holdzie bohaterom

WARSZAWA (PAP)

1 sierpnia, w dniu pamiętnej rocznicy rozpoczęcia powstańczego walki ludu Warszawy z okupantem hitlerowskim, mieszkańcy stolicy złożyli hołd poległym bohaterom.

W godzinach popołudniowych cmentarz wojskowy na Powązkach wypełniły tłumy warszawiaków — matek, siostr, żon, braci, mężów i ojców, kolegów i przyjaciół, poległych obrońców umiłowanego miasta. Żałobne dźwięki rozlegające się ze specjalnie zainstalowanych megafonów wytwarzają szczególnie podniosły, powagowy nastrój. Na odwiezionych grobach powstańców i tych z AL i tych z AK widnieją białe-czerwone chorągiewki z żałobnymi znakami. Nie zapomniano również o grobach nieznanym żołnierzom poległym w walkach o wyzwolenie stolicy. Wszędzie płoną lampki i świece. W poszczególnych kwadrantach pełnią wartę honorową żołnierze WP. Przed skromnym pomnikiem powstańców ze słynne-

W Alei Stalina w Warszawie, w miejscu, w którym w dniu 1. II. 1944 roku żołnierze AK dokonali zamachu na szefa warszawskiego gestapo, odsłonięto kamień pamiątkowy.

Na zdjęciu: jedyny pozostały przy życiu uczestnik zamachu na Kutschera — Michał Issajewicz („Miś”) przy tablicy pamiątkowej.

CAF — Fot. Z. Wdowiński

go harcerek batalionu „Żółta” druga kolejka. Ktoś przykleja i napełnia oliwą dogasający znicz zaimprovizowany w żołnierskim hełmie. Między mogiłami przesuwają się w milczeniu dziesiątki tysięcy ludzi.

Przed odsłoniętą w przeddzień rocznicy tablicą pamiątkową przy ul. Nowogrodzkiej gromadzą się mieszkańcy śródmieścia. Tu nieustraszeni bojownicy Gwardii Ludowej dokonali jednej z najbardziej udanych akcji. W hitlerowskim lokalu zgineło z ich rąk kilkadziesiąt gestapowców i SS-manów. I tu wartę honorową pełnią żołnierze WP. Obok nich uczestnicy walk z hitlerowskim okupantem — członkowie ZBoWiD z biało-czerwonymi opaskami na rękawach. Do złożonych już wieńców chochliwa przybijają nowe wieńce z kwiatów, składane przez przygodnych przechodniów.

Równie licznie zatrzymują się ludzie przed kamieniem z pamiątkową piątą w alejach Ujazdowskich przy ul. Pięknej. W tym miejscu walczył żołnierz AK wykonał sprawiedliwy wyrok na kacie Warszawy, szefie gestapo Kutschera. Obok wieńców wiązanki kwiatów i płonące światła. Na warcie honorowej żołnierze i cywile — uczestnicy walk z hitlerowcami.

Wieńce i kwiaty złożono również na Płocie Czerniakowskiemu oraz w miejscach masowych egzekucji i szczególnie pamiętnych bohaterów. Do późnego wieczora płoną tam lampki i znicze. Liczne grupy zatrzymujących się warszawiaków składają hołd bohaterom bojownikom.

31. 7. br., w przededniu 12 rocznicy powstania warszawskiego, na rogu ul. Nowogrodzkiej i Kruczej w Warszawie, w miejscu, gdzie żołnierze GL zorganizowali akcję bojową na lokal hitlerowski — odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej.

Na zdjęciu: warta honorowa przy tablicy pamiątkowej.

CAF — Fot. Dąbrowiecki

Wieczór poezji i piosenki walczącej Warszawy

WARSZAWA (PAP)

Zarząd Stołeczny ZMP zorganizował 1 bm. wieczór poezji i piosenki walczącej Warszawy, na którym młodzież warszawska słuchała wierszy, piosenek i wspomnień o swych rówieśnikach z okresu wojny i powstania warszawskiego. Wykonawcami byli artyści Teatru Młodej Warszawy.

O bohaterstwie walczącej młodzieży stolicy mówili wiersze Słonimskiego, Gałczyńskiego, Broniewskiego, Tuwima i St. R. Dobrowolskiego, wspomnienia uczestników wielkich akcji powstańczych oraz piosenki — „Marsz Mokotowa”, „Palaczkę Müncel”, „Rozszumiały się wierzby” i „Warszawskie dzieci”.

Na marginesie wystawy WZSP w Poznaniu

Realny krok na drodze zbliżenia spółdzielczości pracy w handlu

Wystawa trwała tylko 3 dni, ale jej efektów nie można mierzyć ani czasem trwania, ani nawet wielkością transakcji na niej zawartych. Najważniejsze efekty wystawy produkcji spółdzielców zrzeszonych w WZSP są właściwie niewymierne.

Czy można bowiem wymierzyć zbliżenie, jakie nastąpiło między spółdzielniami a handlem, wzajemne zrozumienie i poznanie specyficznych dla każdej z tych organizacji gospodarczych warunków pracy i trudności.

A te efekty wystawy, to — naszym zdaniem — jej owoc najcenniejszy.

Suma 6 milionów złotych, na jaką zawarto transakcje podczas wystawy, wydaje się w takim rozumieniu sprawy (zwłaszcza gdy wiadomo, że plan zbytu WZSP tylko na IV kwartał br. wyraża się sumą 180 milionów zł), raczej niską i nieistotną.

Istotne jest to, że po raz pierwszy handel detaliczny i

hurtowy z Poznania i województwa otrzymał obszerny przegląd całej produkcji aktualnie wytwarzanej przez spółdzielnię pracy, że w trakcie wystawy nawiązano wiele kontaktów, wymieniono poglądy na interesujące obie strony problemy, poznano się wzajemnie.

Stanowi to podstawę dalszej, pożytecznej współpracy.

O perspektywach tej współpracy mówiono szeroko, gdy oceniano wyniki wystawy. Oceny dokonali wspólnie przedstawiciele spółdzielczości pracy, handlu oraz Prezydium WRN.

Wybieramy z tej oceny najważniejsze uwagi.

HANDEL: Nie możemy zrobić większych zamówień, ponieważ nie wiemy, jakie produkty otrzymamy w IV kwartale z przemysłu kluczowego. Nie wiemy również, w jakim stopniu i w jakich asortymentach zostaną zrealizowane nasze zamówienia w hurtowniach państwowych, a przecież nie możemy dublować zamówień.

Wystawa była bardzo potrzebna. Uważamy, że należałoby takie wystawy organizować kilka razy do roku, najlepiej w przededniu kwartału lub sezonu. Na przykład obecnie chcielibyśmy pomówić o sezonie zimowym. Najlepiej zaś byłoby urządzić stałą wystawę-wzorcownicę, z ponumerowanymi eksponatami, zaopatrzone w dokładne katalogi reklamowe (nie było tego na obecnej wystawie).

Dobrze byłoby, aby na takiej wystawie spółdzielnie miały własne ekspozycje, same się reklamowały itp. Lepiej rozmawia się ze „zbytowcem” ze spółdzielni, niż z WZSP, gdyż ten więcej wie o możliwościach spółdzielni.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Wykonali całoroczny plan dostawy zboża

W dniu przedwczorajszym spółdzielnia produkcyjna Piętno, powiat Turek, wykonała całoroczny plan dostawy zboża dla państwa, regulując jednocześnie należności za prace POM-u.

Spółdzielcy odstawili zboże do magazynu PZZ w Grzymiszewie bezpośrednio spod agregatu omłotowego.

CYTAS WIELKOPOLSKI

Rok XII Wydanie AB Poznań, piątek 3 VIII 1956 r. Nr 184 [3893]

UCHWAŁA VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR o wynikach wykonania planu 6-letniego i podstawowych założeniach planu 5-letniego w latach 1956—1960

Wyniki wykonania planu 6-letniego

Polska Ludowa w ciągu minionych 6 lat dokonała ogromnego kroku naprzód w rozwoju sił wytwórczych i socjalistycznym przekształceniu gospodarki narodowej. Wielkie zadania postawione na I Zjeździe PZPR i następnie rozwinięte w uchwalonej przez Sejm ustawie o planie 6-letnim — zadania przekształcenia Polski w kraj przemysłowo-rolniczy oraz umocnienia i rozszerzenia socjalistycznych stosunków produkcji zostały w zasadzie zrealizowane. W rezultacie ofiarnego trudu mas ludowych wzrosło znaczenie Polski Ludowej w obozie socjalistycznym i w świecie. Zmniejszyła się rozpiętość pomiędzy poziomem ekonomicznym naszego kraju a rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi.

Historyczną zdobyczą minionego okresu jest poważna rozbudowa całej gospodarki narodowej, a zwłaszcza podstawy jej dalszego rozwoju — przemysłu ciężkiego. W okresie planu 6-letniego wzrosła

również, aczkolwiek w mniejszym stopniu, produkcja przemysłu lekkiego i rolnospożywczego, zapewniając wzrost spożycia głównych artykułów konsumpcyjnych.

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych.

Procesowi socjalistycznej industrializacji towarzyszył бурлиwy wzrost liczebny klasy robotniczej i inteligencji pracującej oraz wzrost kwalifikacji technicznych i poziomu kulturalnego robotników.

Zmiany w życiu wsi spowodowane przez industrializację kraju wpłynęły na wzrost aktywności politycznej, produkcyjnej i kulturalnej malarolnych i średniorolnych chłopów.

Jednakże jedno z podstawowych zadań planu 6-letniego — podniesienie średnich realnych płac robotniczych o 40 proc., a średnich realnych dochodów na głowę ludności miejskiej i wiejskiej o 60 proc., nie zostało osiągnięte. Mieszkań w miastach i osiedlach miejskich zbudowano o wiele za mało — w stosunku do potrzeb — mimo wykonania planu budownictwa mieszkaniowego.

Nie osiągnięto założonego w planie wzrostu produkcji rolniczej, co spowodowało niewykonanie planu zaopatrzenia ludności w artykuły spożywcze.

W przemyśle nie osiągnięto założonego w planie 6-letnim na rok 1955 poziomu produkcji szeregu podstawowych artykułów, jak węgiel, energia elektryczna, nawozy sztuczne, materiały budowlane, tkaniny bawełniane itd. Jakże wielu wyrobów przemysłowych była niedostateczna. W wielu gałęziach przemysłu nie zapewniono niezbędnego rozwoju postępu technicznego.

Przebieg wykonania planu 6-letniego nie był równomierny. W realizacji planu 6-letniego możemy wyróżnić 3 okresy. Lata 1950 i 1951 były okresem pomyślnego wykonywania zadań planu. Jednakże już w ciągu 1951 r., na tle gwałtownego zaostreżenia sytuacji międzynarodowej, powstała konieczność budowy

w szybkim tempie dużego przemysłu obronnego i poważnego zwiększenia wydatków na obronę kraju. W związku z tym pierwotnie ustalone założenia planu 6-letniego zostały faktycznie zmienione. Począwszy od drugiej połowy 1951 r. weszliśmy w stan nadmiernego napięcia w całej gospodarce narodowej. Na przełomie 1953 i 1954 r. — na podstawie uchwał IX Plenum KC i II Zjazdu PZPR — nastąpiła ponowna rewizja polityki gospodarczej w kierunku złagodzenia napięcia w gospodarce narodowej, zmniejszenia dysproporcji między rozwojem przemysłu a rozwojem rolnictwa oraz zapewnienia wzrostu stopy życiowej ludności.

Utworzenie w okresie planu 6-letniego silnej bazy przemysłowej i okrzepnięcie socjalistycznych stosunków produkcji stwarzają podstawę do systematycznego wzrostu poziomu życia ludności pracującej przy jednoczesnym likwidowaniu poważnych błędów i braków w systemie kierowania i zarządzania gospodarką oraz przewyższenia dysproporcji, które wystąpiły w dotychczasowym rozwoju gospodarki narodowej.

(Ciąg dalszy na str. 3)

5-letni plan budowy urządzeń sportowych

Poznań otrzyma sztuczne lodowisko a Kalisz basen pływacki

WARSZAWA (PAP)

W środę, 1 bm. odbyła się w Warszawie konferencja prasowa, na której wiceprzewodniczący GKKF Kędziorak oraz dyrektor Zarządu Urządzeń Sportowych GKKF Szałczyński zapoznali przedstawicieli prasy z 5-letnim planem budowy urządzeń sportowych.

5-letni plan budowy urządzeń sportowych na lata 1956—1960 przewiduje w pierwszej kolejności za-

Lipcowy sukces górników i hutników

STALINOGRÓD (PAP)

Pełnym sukcesem zakończyli górnicy realizację lipcowego planu wydobywania węgla. Zadania wydobywcze przewidziane dla całego przemysłu węglowego w ubiegłym miesiącu wykonane zostały z nadwyżką przeszło 2 tys. ton.

Walka hutników śląskich o ponadplanowe tonny surowki, stali i wyrobów walcowanych zakończyła się w lipcu bież. roku nowym zwycięstwem. Załogi hut podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Hutniczego i Centralnemu Zarządowi Przemysłu Stali Specjalnych wyprodukowały dodatkowo w lipcu — 3500 ton surowki, 9700 ton stali oraz ponad 10 100 ton wyrobów walcowanych.

Polsko-belgijska umowa lotnicza

WARSZAWA (PAP)

W dniach 26—31 lipca br. odbyły się w Warszawie rokowania polsko-belgijskie w sprawie zawarcia umowy o komunikacji lotniczej między rządem PRL a rządem Belgii.

W wyniku rokowań, które toczyły się w przyjaznej atmosferze, w dniu 31 lipca parafowana została umowa, która ma na celu uregulowanie całokształtu zagadnień związanych z komunikacją lotniczą między obu krajami.

Obniżka cen w ZSRR na niektóre artykuły

MOSKWA (PAP)

Z dniem 1 sierpnia br. obniżono w Związku Radzieckim ceny na niektóre rodzaje artykułów.

Potaniały m. in. telewizory, odkurzacze, aparaty fotograficzne, różne gatunki papierosów, zabawki.

I tak np. za telewizory i aparaty fotograficzne kupujący płacić będą obecnie o 100 rubli mniej niż dotychczas. Ceny wyższych gatunków papierosów obniżone zostały o 30 proc.

Rozmowy londyńskie z udziałem Dullesa

LONDYN (PAP)

W środę rano przybył na lotnisko londyński sekretarz stanu USA — Dulles. Po wylądowaniu złożył on przedstawicielom prasy krótkie oświadczenie: „Mam nadzieję — powiedział Dulles — że nasze rozmowy przyniosą konstruktywne wyniki”. Gdy zapytano go, czy prawdą jest, że Stany Zjednoczone przeciwstawiają się zamiarom Francji i Anglii użycia siły w konflikcie o Kanał Sueski, Dulles odmówił odpowiedzi.

Sekretarz stanu USA zapowiedział, że jego pobyt w Londynie będzie trwał krótko — najwyżej dwa dni.

Spotkanie Pineau, Lloyda i Murphyego, wyznaczone początkowo na wtorek po południu, zostało przełożone na środę rano po nadejściu do Londynu informacji, że z polecenia prezydenta Eisenhowera sekretarz stanu USA Dulles udaje się do stolicy Anglii dla wzięcia udziału w rozmowach z przedstawicielami trzech mocarstw zachodnich.

Srodowe posiedzenie nie doszło jednak do skutku, ponieważ po przybyciu do Londynu Dulles oświadczył, że pragnie najpierw odbyć rozmowy z ambasadorami USA w Paryżu i Londynie.

Stan pogotowia w marynarce brytyjskiej

Brytyjskie koła oficjalnie potwierdziły informacje zamieszczone przez niektóre dzienniki, że w marynarce wojennej zarządzone pewien „stan pogotowia”, a mianowicie odwołano urlopy na niektórych okrętach wojennych i poleciono okrętom tym poczynić przygotowania do wypłynięcia. Dotyczy to trzech lotniskowców i krążownika „Glasgow”. Zdementowano jednak kategorycznie pogłoski o powołaniu pod broń 20—25 tysięcy oficerów rezerwy.

Jak donoszą z Paryża rząd francuski wezwał swego ambasadora w Kairze Armandu du Chayla do natychmiastowego stawienia się w Paryżu.

Przykład dla Indonezji

PEKIN (PAP)

Przewodniczący parlamentu indonezyjskiego Sartono wyraził się z gorącą aprobatą o nacjonalizacji Kanału Sueskiego, oświadczając, iż Indonezja także zamierza upaństwić wszystkie wielkie przedsiębiorstwa znajdujące się dotychczas w rękach obcego kapitału.

LONDYN (PAP)

Rząd Singapuru zablokował wszystkie konta egipskie, znajdujące się w tutejszym banku.

PARYŻ (PAP)

Dzienniki egipskie podają, że delegacja Związku Zawodowego Pracowników Kanału Sueskiego złożyła wizytę prezydentowi Egiptu Nasserowi i oświadczyła mu, iż popiera dekret rządu egipskiego w sprawie nacjonalizacji Towarzystwa Kanału Sueskiego. Delegacja poinformowała również, iż wszyscy robotnicy Kanału Sueskiego postanowili przekazać jedynolity zarobek na narodowy fundusz budowy tamy assuańskiej.

Pełna rehabilitacja osób niewinnie skazanych na Węgrzech

BUDAPESZT (PAP)

Jak podaje Węgierska Agencja Informacyjna, 31 lipca w czasie obrad Zgromadzenia Narodowego WRL złożył sprawozdanie prokurator generalny Węgierskiej Republiki Ludowej, G. Non.

G. Non oświadczył, że w 1953 roku zostały zlikwidowane obozy pracy, a prokuratorzy przystąpili do badania spraw więźniów. Zbadano sprawy 4184 osób. Na podstawie amnestii ogłoszonej w 1953 roku zwolniono przeszło 23 tys. osób.

G. Non przypomniał, że w 1953 roku wyszła na jaw zbrodnica działalność kierowników bezpieczeństwa państwowego. Przeprowadzone badania udowodniły, że wielu skazanych komunistów nie było ani zdrajcami, ani szpiegami. Sąd zrehabilitował również osoby skazane na śmierć i stracone na podstawie fałszywych oskarżeń. Są to m. in.: Laszlo Rajk, Tibor Szoenyi, Andras Szalai, Endre Szebenyi, Gyorgy Palfi, Laszlo Solyon. Zwolniono 300

osób skazanych bez uzasadnienia. Większość z nich została aresztowana i skazana na podstawie fałszywych oskarżeń związanych ze sprawą Rajka, sprawą Kadara, sprawą Soljona, sprawą dawnych socjaldemokratów i sprawą dawnych jugosłowiańskich emigrantów.

Następnie G. Non oświadczył, że dzięki nowej organizacji pracy prokuratorzy sprawują systematyczną kontrolę nad organami bezpieczeństwa państwowego.

Omawiając szereg innych zagadnień prokurator generalny oświadczył, że ilość aresztowań przewencyjnych zmniejszyła się w br. o 50 proc. w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego.

Turbina o mocy 200 000 kW

MOSKWA (PAP)

W Leningradzkich Zakładach Przemysłu Maszynowego trwają przygotowania do budowy pierwszej w ZSRR turbiny parowej o mocy 200 000 kW.

Turbina ta obliczona jest na ciśnienie pary na 130 atmosfer oraz temperaturę 565 stopni C.

Tego rodzaju turbina może zaopatrywać w energię elektryczną miasto posiadające około miliona mieszkańców.

Konstrukcja turbiny spełniać będzie wymogi najnowszej techniki.

Handlowcy kanadyjscy w Warszawie

WARSZAWA (PAP)

1 bm. przybyli do Warszawy przedstawiciele kanadyjskiego przedsiębiorstwa „Wheat Board” w Ottawie — pp. William Jefferson Brooking i William Graalong M. C. Namara.

Celem przyjazdu jest omówienie spraw handlowych z przedstawicielami polskiego handlu zagranicznego.

Uwolnienie Islandii od wojsk USA głównym celem nowego rządu

REYKJAVIK (PAP)

Nowy rząd islandzki wydał oświadczenie, stwierdzające, że głównym celem jego polityki jest doprowadzenie do wycofania wojsk amerykańskich z terytorium Islandii.

Jak już podawaliśmy, likwidacja baz wojskowych i wycofanie wojsk paktu atlantyckiego z Islandii było podczas ostatniej kampanii wyborczej czołowym hasłem partii postępowej, socjaldemokratycznej i komunistycznej, które wchodziły w skład obecnej koalicji rządowej.

Szereg istotnych zmian w szkolnictwie wyższym wprowadza nowy projekt ustawy

WARSZAWA (PAP)

Sejmowa Komisja Oświaty, Kultury i Nauki omawiała na swym posiedzeniu w dniu 1 bm. projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 15 grudnia 1951 roku o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki. Obradom komisji przewodniczył poseł Leon Kruczkowski.

Projekt referowany przez ministra szkolnictwa wyższego S. Żółkiewskiego wprowadza szereg istotnych zmian do obowiązującej obecnie ustawy o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki. Chodzi głównie o zapewnienie szkołom wyższym większej swobody w regulowaniu przez statuty poszczególnych uczelni niektórych zagadnień organizacyjnych. Ponadto projekt ustawy przewiduje przekazanie części uprawnień resortu szkolnictwa wyższego i innych resortów, którym podlegają szkoły wyższe, bezpośrednio władzom uczelni.

Wiele uwagi poświęca projekt ustawy demokratyzacji szkół wyższych poprzez wprowadzenie zasady obieralności rektorów, prorektorów, dziekanów i prodziekanów.

Po wysłuchaniu wyjaśnień min. Żółkiewskiego Sejmowa Komisja Oświaty, Kultury i Nauki zaakceptowała przedłożony jej projekt ustawy.

Realny krok na drodze zbliżenia spółdzielczości pracy z handlem

(Dokończenie ze str. 1)

Jesteśmy ostrożni w zamówieniach ponieważ spółdzielczość nie gwarantuje ich wykonania. Stale za wysokie są ceny spółdzielczych artykułów. SPÓŁDZIELCZOŚĆ PRACY: Handel żąda od nas głównie artykułów deficytowych, na przykład płaszczy popielinowych, gabardynowych, piekarników, rur, kolanek itd., których produkcji zwiększyć nie możemy z powodu braku surowca.

Chcielibyśmy otrzymywać od handlu zamówienia na produkcję przedsezonową w okresie potrzebnym na przygotowanie tej produkcji. Handel nie powinien wzbraniać się przyjmować na magazyn artykułów na przyszły sezon. Zgłaszanie nagłych zamówień uniemożliwia nam dotrzymywanie terminów. Postulaty co do cen i jakości będziemy mogli w pełni realizować dopiero wówczas, gdy w planowaniu przestanie się absolutyzować wskaźnik wartości, a położymy nacisk na jakość i spełnianie wymagań odbiorców.

WKPG: Znosi się na to, że cała dystrybucja zaopatrzenia będzie zreorganizowana. Prawdopodobnie zamiast centralnego zaopatrzenia pionami zostanie stworzona wojewódzka pula materiałowa. Wtedy postaramy się, aby surowce do produkcji dostał w pierwszym rzędzie ten, kto

Uroczysty koncert w 12 rocznicę powstania warszawskiego

WARSZAWA (PAP)

Centralnym punktem obchodów 12 rocznicy powstania warszawskiego był uroczysty koncert, który odbył się w Teatrze Narodowym z inicjatywy Stołecznego Komitetu Frontu Narodowego i Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

Salę teatru wypełniała niezodżnienna publiczność. Przeważają ludzie w wieku ok. 30 lat. Na wielu piersiach — wstążeczki wysokich odznaczeń bojowych: Virtuti Militari, Krzyż Walecznych, Krzyż Partyzancki... To ci, którzy przed 12 laty walczyli na barykadach powstania. Jest wśród nich wielu oficerów AL, AK, KB, PAL. Wraz z byłymi żołnierzami Polski podziemnej — najbliższe rodziny tych, którzy polegli w walce za Ojczyznę.

W pierwszym rzędzie zajęli miejsca: sekretarz KC PZPR — Jerzy Albrecht, i sekretarz KW PZPR — Stefan Staszewski, przewodniczący Prezydium St. Rady Narodowej — Janusz Zarzycki, członkowie władz naczelnych Zw. Boj. o Wolność i Demokrację, b. członkowie dowództw Armii Ludowej i Armii Krajowej.

Obecni są także przedstawiciele Wojska Polskiego, organizacji społecznych, świata kultury, dziennikarze krajowi i zagraniczni.

Kurtyna unosi się do góry. W centrum sceny — herb Warszawy — syrena i data: 1. 8. 1944. Scenę przecina udrapowana flaga o barwach narodowych.

Orkiestra gra hymn narodowy, po czym do zebranych wygłasza przemówienie przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy — Janusz Zarzycki.

Program koncertu, w którym wystąpili czołowi artyści War-

szawy, wywarł głębokie wrażenie na zebranych. Ze sceny płynęła poezja i proza, których autorami są przeważnie byli powstańcy i partyzanci: AK-owcy — T. Polak, St. Podlewski, J. Andrzejewski, AL-owcy — M. Turlejska, W. Machajek, M. Castelatti, członek BCH — Jan Szczawiej. Po każdym występie długo nie milną oklaski.

Silne wrażenie wywierają opowiadania i wiersze o bohaterstwie dzieci warszawskich „Atak czołgów” — sugestywnie odczytany przez Ryszardę Hanin, „63 dni powstania warszawskiego” — w wykonaniu Stanisława Zelenieckiego, „Wiek warszawski” — recytowany przez Zofię Mrozowską.

Gorąco okłaskują zgromadzeni Barbarę Hesse — Bukowską, która wykonuje utwory Fryderyka Chopina.

Serdecznie przyjęty zostaje Mieczysław Fogg — były uczestnik powstania. Wykonuje on piosenki walczące Warszawy i piosenki partyzanckie, m. in. „Modlitwa partyzanta” i „Ukochna, ja wróć”. Pieśni partyzanckie i powstańcze śpiewa również Tadeusz Łuczaj.

Polska wyprawa wykopaliskowa na Krym

WARSZAWA (PAP)

31 lipca br. wyjechała do Kercu na Krym 8-osobowa polska wyprawa wykopaliskowa pod kierownictwem prof. dr K. Michałowskiego.

Ze strony radzieckiej w wyprawie biorą udział archeolodzy z Ermitażu leningradzkiego pod kierownictwem prof. W. Gajdukiewicza.

Polsko-radzieckie prace wykopaliskowe przeprowadzone zostaną na terenie miejscowości Mirmaki i Tiritaki w pobliżu Kercu.

Obecna wyprawa polska jest pierwszą wyprawą zagraniczną, która przeprowadzi badania wykopaliskowe na Krymie.

Prace wykopaliskowe na Krymie rozzszerzą zakres działalności Muzeum Narodowego w Warszawie w dziedzinie archeologii śródziemnomorskiej.

Napad na urząd pocztowy

WARSZAWA (PAP)

W nocy z wtorku na środę nieznani bandyci dokonali napadu na Urząd Pocztowy nr 44 przy ul. Grochowskiej 108. W toku bójki rabusię ogłuszyli łomem strażnika urzędu — Jasińskiego oraz pobili do nieprzytomności konwojenta — Józefa Białka, po czym zbiegli wraz z workiem, zawierającym ok. 400 tys. zł. W tym czasie oprzytomniał strażnik i ostrzeliwał uciekających rabusiów. Bandyci oddali kilka strzałów i ranili przechodnia, Józefa Trusiło, który zmarł na miejscu. Ob. Józefa Białka, konwojenta, przewieziono do szpitala w ciężkim stanie. Organa Milicji Obywatelskiej wszczęły energiczne śledztwo.

Wielkie magazyny rybne z b. kwatery Hitlera

RZESZÓW (PAP)

Na ciekawy i pożyteczny pomysł wpadła dyrekcja Centrali Rybnej w Rzeszowie, przekształcając schrony jednej z byłych kwater Hitlera w miejscowości Cieszyńska Strzyżowa na wielkie magazyny rybne.

Po wypompowaniu wody z zalanych korytarzy bunkrów i po przeprowadzeniu gruntownych prac remontowych, obrazy dwukondygnacyjny schron o długości pół kilometra, w którym w 1941 roku spotkali się Hitler i Mussolini, został zamieniony w wielki magazyn rybny, z pomieszczeniami na ok. 1500 ton ryb. Jednocześnie magazyn rybny, mogący pomieścić taką samą ilość ryb urządzono w okolicznych poniemieckich bunkrach w Strzyżowie, leżących nieopodal schronu w Cieszyńce.

Nowe typy importowanych radioodbiorników

WARSZAWA (PAP)

W najbliższych dniach ukażą się w sprzedaży atrakcyjne artykuły elektrotechniczne importowane z NRD, Węgier i Czechosłowacji. Będą to między innymi nowe typy radioodbiorników: turystyczny, czterolampowy radioodbiornik baterijny — „Tesla-Minor” produkcji CSR w cenie 800 zł, 5-lampowy radioodbiornik „Orion” w cenie 1400 złotych, importowany z Węgier, siedmiolampowy trygłosnikowy „Juvel” z NRD w cenie 3400 zł, oraz nowoczesny radioodbiornik „Beethoven”, który posiada 12 lamp, 4 głośniki i kosztuje 4200 zł.

Podróż w stalowej beczce po Niagarze

NOWY JORK (PAP)

30 lipca br. major Lloyd Hill odbył w ciągu 3 godzin niezwykłą podróż w stalowej beczce na trasie o długości 2,5 mil po rzece Niagarze oraz po wodospadzie Niagary Falls.

Setki widzów zgromadzonych wzdłuż wybrzeży Niagary z zapartym tchem obserwowało wirującą stalową beczkę w której płynął major. Napęcie publiczności doszło do szczytu, gdy otworzył się drzwi beczki, wyskoczył z niej wody Lloyd Hill i płynąc około 75 m przyholował stalową beczkę do brzoju.

Tak więc szczęśliwie zakończyła się groźna niechybna śmiercią podróż po wodach Niagary i po wodospadzie, o wysokości ponad 40 m.

Uchwała VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR o wynikach wykonania planu 6-letniego i podstawowych założeniach planu 5-letniego

(Ciąg dalszy ze str. 1)

w latach 1956 — 1960

I.

W okresie sześciolecia poważnie wzrósł potencjał przemysłowy kraju i produkcja przemysłu, zwłaszcza przemysłu ciężkiego. Produkcja globalna całego przemysłu (łącznie z przemysłem prywatnym) osiągnęła w ostatnim roku planu 6-letniego poziom o 170 proc. wyższy w stosunku do roku 1949. Produkcja globalna przemysłu socjalistycz-

nego wzrosła o 185 proc. W grupie A o 196 proc., w grupie B o 171,4 proc. Oznacza to, że zadania planu 6-letniego w zakresie ogólnej wartości produkcji przemysłowej zostały wykonane. Wyniki wykonania planu sześcioletniego w podstawowych asortymentach i szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłowej ilustruje następująca tablica:

Jedn. miary	Plan na 1955 wg planu 6-letniego	Faktyczna produkcja w 1955 r.	Procent wykonania planu	Wskaźnik wzrostu produkcji	
				1955 (1937 r. = 100)	1955 (1949 r. = 100)
węgiel kamienny	mil. ton	100,0	94,5	261	128
koks	tys. ton	9,940	10,036	431	174
stal surowa	tys. ton	4,580	4,426	302	192
cynk	tys. ton	197,6	155,2	146	144,2
aluminium hutnicze	tys. ton	12,0	20,4	—	—
energia elektryczna	mil. kWh	19,300	17,751	489	214
cement	tys. ton	4,950	3,813	296	163
nawozy azotowe i fosfo- rowe w czystym skład- niku	tys. ton	480,8	286,0	378	194
kwas siarkowy 100-proc.	tys. ton	540,0	450,0	249	163
obrabiarki do metali i drewna	szt.	11,786	16,054	357	284,5
maszyny dla przemysłu chemicznego	tys. ton	19,8	31,8	777 wsto- unku do roku 1938	795,0
maszyny wirujące	tys. szt.	183,0	200,9	109,8	393,2
ciągniki	szt.	11,000	8,052	73,2	320
statki pełnomorskie (wo- dowane)	tys. dwt.	142,9	110,3	77,2	9-krot.
samochody ciężarowe	szt.	25,000	12,480	49,9	50-krot.
wyroby emaliowane	tys. ton.	17	17	100,0	170,0
wyroby ocynkowane	tys. ton.	27	26,6	98,5	214,5
aparaty radiowe	tys. szt.	300	461,2	153,7	697,7
tkaniny bawełniane	milionów m	608,2	564,9	92,7	140
tkaniny wełniane	milionów m	74,9	75,7	101,1	153,2
obuwie skórzane bez produkcji rzemieślni- czej	milionów par	22,2	24,6	110,8	1*
wyroby gumowe (z obu- wieniem)	tys. ton	54,0	74,1	137,2	727
wyroby farmaceutyczne	milionów zł w cenach niezmiennych	500	831,8	166,4	171
porcelana stołowa	tys. ton	8,5	9,8	115,3	308
szkło	tys. ton	285,4	305,4	107,0	261
papier	tys. ton	530,0	402,3	75,9	205
cukier	tys. ton	1,100	980,5	89,1	194
papierosy	mil. szt.	30,000	37,468	124,9	176,0

* Dane przedwojenne obejmują tylko obuwie produkowane mechanicznie.

Chociaż tempo wzrostu produkcji podstawowych artykułów przemysłowych było bardzo wysokie, produkcja większości z nich nie osiągnęła w roku 1955 poziomu przewidywanego w planie 6-letnim.

Obok wyrobów, których produkcję przewidziano w planie 6-letnim, w toku realizacji planu wprowadzono do produkcji znaczną ilość nowych wyrobów uprzednio nie objętych planem.

Kilkakrotnie przekroczone zostały pierwotne założenia produkcji przemysłu obronnego. Wzrost produkcji obronnej wpłynął na przekroczenie planu 6-letniego w przemyśle maszynowym łącznie z przemysłem metalowym oraz w przemyśle chemicznym, pomimo niewykonania planu produkcji szeregu podstawowych wyrobów w tych przemysłach.

Produkcja socjalistycznego przemysłu maszynowego łącznie z metalowym, która miała osiągnąć w 1955 roku poziom 332 proc. w porównaniu z 1949 rokiem, faktycznie osiągnęła wraz z produkcją obronną 471 procent. Podobnie produkcja przemysłu chemicznego, która miała osiągnąć poziom 369 proc., faktycznie wyniosła wraz z produkcją obronną — 419 procent.

Ponadto produkcja socjalistycznego przemysłu drobnego w pozostałych gałęziach poza przemysłem maszynowym, metalowym i chemicznym, w myśl planu miała osiągnąć w 1955 roku poziom 453 proc. w porównaniu z rokiem 1949, a faktycznie osiągnęła poziom 486 procent.

W okresie planu 6-letniego stworzono i rozbudowano wiele nowych gałęzi produkcji przemysłowej, jak: przemysł okrętowy, przemysł łożysk tocznych, przemysł precyzyjno-optyczny, przemysł aluminiowy, przemysł rud miedzi, przemysł włókien sztucznych i syntetycznych, przemysł samochodowy i inne.

Uruchomiono produkcję szeregu maszyn i urządzeń o poziomie zbliżonym do światowej techniki; znacznie wzrósł zasięg mechanizacji produkcji.

Okres planu 6-letniego był okresem wielkiego wysiłku inwestycyjnego i dużego wzrostu budownictwa. W tym okresie zbudowano wiele nowych zakładów przemysłowych — w tym obiekty tej miary, co Nowa Huta i Kędzierzyn, szereg wielkich elektrowni, zakładów przemysłu maszynowego, kopalń itd.

U podstaw wszystkich tych osiągnięć leży bohaterski wysiłek klasy robotniczej i inteligencji pracującej, całego narodu polskiego. W ciężkich nieraz warunkach, w zmaganiach z wielkimi trudnościami nasza klasa robotnicza wykazała bardzo wiele świadomości politycznej, hartu i ofiarności na rzecz wielkiej sprawy budownictwa socjalizmu.

Niezwykle wysokie tempo wzrostu produkcji przemysłowej, transportu i łączności, bu-

downictwa i inwestycji, oświaty i kultury zostało osiągnięte w warunkach dotkliwego braku wykwalifikowanych kadr i niezbędnego doświadczenia w realizacji założonych zadań ekonomicznych, technicznych i organizacyjnych na skalę uprzednio w Polsce nieznaną.

Szybki rozwój przemysłu i budownictwa umożliwił znaczny wzrost zatrudnienia. Zatrudnienie w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem wzrosło w 6-lacie o 2191 tysięcy osób, to jest o 60 procent, a poza rolnictwem, łącznie z gospodarką nieuspołecznioną — o 1726 tysięcy osób, to jest o około 40 procent. Powstały nowe okręgi przemysłowe, uczyniono duży krok naprzód w kierunku uprzedmiotowienia i rozwoju gospodarczego takich zacofanych gospodarczo województw, jak: krakowskie, rzeszowskie, lubelskie. Poważnie rozwinął się przemysł w województwie kieleckim. W okresie sześciolatki nastąpił również — choć niewielki — wzrost produkcji rolniczej. Globalny wzrost produkcji rolnictwa wyniósł około 19 procent, w tym produkcji roślinnej 9,7 proc., produkcji zwierzęcej około 34 proc., a wzrost produkcji w państwowych gospodarstwach rolnych około 93 procent (w dużej mierze dzięki zagospodarowaniu odłogów).

Zapoczątkowano w tym okresie proces socjalistycznej przebudowy wsi. Około 10 tysięcy spółdzielni produkcyjnych stanowi już poważny czynnik polityczny i gospodarczy, a przedsięwzięte w ostatnim okresie dalsze środki zmierzające do odpowiedniego umocnienia i rozwoju gospodarki spółdzielczej, powinny zapewnić pełne wykorzystanie stworzonej w okresie planu 6-letniego bazy spółdzielczej produkcji dla szybszego rozszerzenia istniejących i powstawania nowych gospodarstw zespołowych. Sektor socjalistyczny, państwowy i spółdzielczy, obejmuje obecnie przeszło 1/3 ogólnej powierzchni użytków rolnych.

Handel zagraniczny był ważnym czynnikiem w realizacji planu 6-letniego, zwłaszcza jako instrument współpracy gospodarczej z krajami obozu socjalizmu. Ogólne obroty handlu zagranicznego wzrosły w 1955 roku o 43,6 proc. w porównaniu z rokiem 1949, pewnej poprawie uległa jego struktura. Między innymi wystąpiliśmy na rynkach zagranicznych jako eksporter maszyn i urządzeń przemysłowych.

W toku realizacji planu 6-letniego ze

szczególną siłą uwidatniło się znaczenie współpracy gospodarczej Polski z krajami obozu socjalizmu, a zwłaszcza ze Związkiem Radzieckim, którego pomoc techniczna i finansowa odegrała doniosłą rolę w rozwoju naszej gospodarki.

II.

1 W toku realizacji planu 6-letniego wystąpiły z jednej strony poważne trudności obiektywne, z drugiej zaś popełnione zostały poważne błędy. Doprowadziło to do wypaczeń i dysproporcji w wykonaniu zadań planowych, zwłaszcza jeśli chodzi o wzrost stopy życiowej.

Główną słabością gospodarki narodowej w sześciolecie było niedostateczne zabezpieczenie rozwoju produkcji rolniczej, jak również słabe powiązanie zadań wzrostu produkcji przemysłowej, zwłaszcza przemysłu ciężkiego, z zadaniami wzrostu produkcji rolniczej.

W świetle zarówno naszych doświadczeń jak i doświadczeń innych bratnich krajów — trzeba stwierdzić, że założony w planie sześciolatki wzrost produkcji rolniczej o 50 proc. był nadmierny i nierealny.

Niezależnie od tego, w realizowaniu naszej polityki na wsi popełniono w okresie lat 1950—1953 szereg poważnych błędów politycznych i gospodarczych, u których podstaw leżało niedocenianie problemów rolnictwa.

Spśród tych błędów, które obszernie omówione zostały na IV i V Plenum, należy wskazać w szczególności na:

1) brak dostatecznej pomocy dla chłopów pracujących w rozwijaniu produkcji ich gospodarstw — zwłaszcza niedostateczne zaopatrzenie wsi w środki produkcji i materiały budowlane,

2) niedostateczne uwzględnianie bodźców materialnego zainteresowania w walce o wzrost produkcji rolnej,

3) niedostateczne przestrzeganie zasad praworządności w stosunkach między władzą ludową a chłopami pracującymi,

4) wypadki naruszania zasady dobrowolności przy zakładaniu spółdzielni produkcyjnych,

5) liczne wypadki niewłaściwej polityki wobec gospodarstw kułackich, prowadzącej do ich dewastacji,

6) poważne zaniedbania w stosunku do państwowych gospodarstw rolnych.

Nie wykorzystaliśmy więc dostatecznie wszystkich realnych możliwości oddziaływania na wzrost produkcji rolniczej w trudnych warunkach okresu 1950—1953 r.

Uchwały IX Plenum KC i II Zjazdu PZPR pozwoliły naprawić wiele błędów w tej dziedzinie

Zastosowane środki ekonomiczne i finansowe, pewna poprawa zaopatrzenia wsi i towarzyszący temu wzrost aktywności mas chłopskich przyczyniły się do podniesienia produkcji rolnej, potwierdzając słuszność obranej drogi.

Osiągnięte zmiany i wzrost produkcji rolnej w ostatnich latach wpłynęły jednak tylko w pewnym stopniu na złagodzenie dysproporcji między poziomem produkcji rolniczej a rosnącymi potrzebami ludności.

Walka o dalsze złagodzenie i usunięcie tej dysproporcji — zgodnie z wytycznymi V Plenum należy nadal do centralnych zadań naszej gospodarki.

2 Założenia planu sześciolatki w dziedzinie inwestycji, zwłaszcza przemysłowych, przekraczały możliwości wykonania, a tym samym były nierealne.

Istniał w okresie ustalania zadań planu 6-letniego niesłuszny pęd do nadmiernego skupiania wszystkich wysiłków na budowie nowych obiektów przemysłowych przy niedostatecznym uwzględnianiu możliwości wykorzystania modernizacji i rekonstrukcji istniejących obiektów oraz właściwej adaptacji, zwłaszcza na Ziemiach Odzyskanych, obiektów nieczynnych, co wymagałoby mniejszych nakładów, a dałoby efekty w krótszych terminach. Na powstanie tej tendencji miały również wpływ założenia lokalizacji nowych obiektów na nieuprzedmiotowionych terenach, co jednak nie zawsze było ekonomicznie uzasadnione.

Projektowana budowa nadmiernej ilości nowych wielkich fabryk i kombinatów, obejmujących prawie wszystkie gałęzie przemysłu, nie mogła być realizowana w ciągu planu 6-letniego, nawet gdyby nie powstała konieczność budowy przemysłu obronnego.

Na realizacji planu inwestycyjnego ujemnie odbiły się opóźnienia w przygotowaniu dokumentacji technicznej i niedostateczne zapewnienie materiałów i urządzeń technicznych.

Wreszcie poważną przeszkodą w realizacji inwestycji była słabość przemysłu maszynowego, którego udział w dostarczaniu maszyn i urządzeń technicznych dla podstawowych gałęzi rozbudowujących się gałęzi przemysłu, takich jak hutnictwo, przemysł chemiczny i energetyka, był niedostateczny.

Środki przeznaczone na inwestycje nie zawsze były efektywnie wykorzystywane. Prowadząc równocześnie zbyt szeroki front robót, nie koncentrowano się na najważniejszych obiektach i szybkim ich uruchomieniu. Budowano zbyt drogo i zbyt okazale, zbyt długo i za opieszale, w wyniku omówionych uprzednio zmian w planie oraz braków i błędów efekty nowych inwestycji były niedostateczne, a główny przyrost produkcji w

planie 6-letnim został osiągnięty w starych zakładach.

W przemyśle maszynowym dokonano poważnych inwestycji, których część nie jest dostatecznie wykorzystana, zwłaszcza w przemyśle motoryzacyjnym, przy niedostatecznych natomiast nakładach na takie gałęzie przemysłu maszynowego, jak przemysł maszyn rolniczych, przemysł maszyn dla górnictwa i budownictwa oraz produkcja wyposażenia energetycznego i chemicznego.

W toku wykonywania planu, na skutek konieczności dodatkowych inwestycji obronnych oraz zbyt niskiego oszacowania kosztów inwestycji i nierealnych w wielu przypadkach kosztorysów inwestycyjnych, dokonywano przesunięć w planach dofinansowywania budowie zwłaszcza w przemyśle ciężkim i uszczuplając nakłady na inne gałęzie produkcji i inwestycje socjalno-kulturalne.

W wyniku związanej z tym redukcji nakładów inwestycyjnych ograniczono rozwój niektórych gałęzi przemysłu, posiadających dobre warunki rozwoju w Polsce, jak przemysł materiałów budowlanych i pewne gałęzie przemysłu chemicznego oraz transportu.

W rezultacie, na skutek częstych zmian w planach inwestycyjnych, dofinansowań i redukcji powstały dysproporcje pomiędzy zdolnościami produkcyjnymi powiązanych ze sobą gałęzi przemysłu jak i wewnątrz poszczególnych gałęzi. Zostały zamrożone poważne środki w rozpoczętych a nie zakończonych w terminie obiektach. Wykorzystanie zabudowanych w okresie planu 6-letniego, ale nienależycie jeszcze wykorzystywanych zakładów powinno stać się podstawą znacznego wzrostu produkcji w wielu gałęziach przemysłu w okresie planu 5-letniego.

3 Zaostrzenie sytuacji międzynarodowej w latach 1950—1953 postawiło nas wobec konieczności nie przewidzianego w pierwotnym planie szybkiego zwiększenia potencjału obronnego kraju. Stworzenie w ciągu 2—3 lat niemal od nowa poważnego przemysłu obronnego wymagało przeznaczenia na ten cel wielkich funduszy, skierowania do budowy tego przemysłu i do nowopowstających przedsiębiorstw najbardziej wykwalifikowanych kadr inżynierskich i robotniczych, zapewnienia budowni o charakterze obronnym pierwszeństwa przy zaopatrzeniu w sprzęt i wysokowartościowe materiały, zmusiło nas do przestawienia na cele obronne znacznej części przemysłu maszynowego, pracującego dotąd na cele cywilne, co przyczyniło się do osłabienia podstaw rekonstrukcji technicznej pozostałych gałęzi gospodarki narodowej, postawiło wielkie wymagania naszemu handlowi zagranicznemu. Rząd nie wykonał swych podstawowych obowiązków, gdyby nie podjął tego zadania. Ale zadanie to zaczęło poważnie na naszej gospodarce narodowej.

Nadmierne napięcie inwestycyjne musiało spowodować nadmierne obciążenie dochodu narodowego, zwłaszcza w związku ze znacznym mniejszym wzrostem produkcji rolniczej od założonego w planie. Musiało też wywołać zbyt wielkie napięcie w gospodarce materiałowej.

W rezultacie uchwał powziętych przez II Zjazd PZPR, choć nie w pełni wykonanych, zahamowano tempo wzrostu inwestycji w latach 1954—1955. Dokonano też zmian w wewnętrznej strukturze nakładów inwestycyjnych na korzyść rolnictwa oraz budownictwa mieszkaniowego i komunalnego. Znacznie wzrosły nakłady na remonty kapitalne w gospodarce mieszkaniowej i w innych działach.

4 W toku sześciolatki w znacznym stopniu nie zostały jeszcze przezwyciężone w gospodarce narodowej dysproporcje, będące dziedzictwem po ustroju kapitalistycznym i wynikiem zniszczeń wojennych, oraz narosły nowe dysproporcje.

Do najważniejszych dysproporcji, jakie obecnie występują w naszej gospodarce narodowej, należą: dysproporcja między rozwojem przemysłu a rozwojem rolnictwa, dysproporcja pomiędzy rozwojem przemysłu przetwórczego i budownictwa a rozwojem produkcji surowców i półfabrykatów. Występuje to w szczególności jako dysproporcja między potencjałem budownictwa a produkcją materiałów budowlanych, między rozwojem przemysłu maszynowego a rozwojem jego zaplecza, zwłaszcza w dziedzinie odlewów, odkuwek, stali szlachetnych i niektórych asortymentów wyrobów walcowanych. Dysproporcje te są przyczyną niewykorzystania mocy produkcyjnej szeregu zakładów pracy i gałęzi przemysłu, powstają poważne zakłócenia w zaopatrzeniu przemysłu, prowadzi do przestoju i braku rytmiczności w produkcji, stanowią one poważne źródło marnotrawstwa w gospodarce narodowej.

Nadmierne napięcie planu produkcji węgla przy niewykonaniu planu nakładów inwestycyjnych spowodowało nienormalne zjawisko przedłużania czasu pracy i stosowania we wszystkich kopalniach pracy w niedzielę.

Szybka rozbudowa przemysłu połączona była w niektórych wypadkach ze zbyt dużym wzrostem zatrudnienia i z nadmiernym odpływem ze wsi zwłaszcza młodzieży. Dopuszczano też do przerostów w zatrudnieniu pracowników administracyjno-biurowych.

Przy słusznym zasadniczym kierunku wydatnego rozwoju rzemieślniczej spółdzielni części pracy, w okresie planu sześciolatki popełniono szereg błędów w stosunku do rzemiosła indywidualnego, które powodowały niepotrzebną likwidację zakładów i w

(Ciąg dalszy na str. następnej)

Uchwała VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR

(Ciąg dalszy ze str. poprzedniej)

konsekwencji doprowadziły do pogorszenia zaspokajania potrzeb ludności w niektórych dziedzinach produkcji i usług rzemieślniczych.

5 Główną ujemną stroną planu sześciolatniego był brak zabezpieczenia właściwego wzrostu stopy życiowej zarówno w samych założeniach planu jak i w jego realizacji.

Dynamika wzrostu płac realnych i dochodów realnych ludności znacznie odbiegała od założeń planu pod względem ogólnych rozmiarów, a także przebiegała bardzo nierównomiernie w czasie.

Po pomyślnych wynikach pierwszego półrocznego okresu, kiedy to płace realne wzrosły w przybliżeniu o 15 proc. w stosunku do 1949 r. nastąpił dwuletni blisko okres, w którym, w wyniku nadmiernego napięcia inwestycyjnego i szybkiego wzrostu wydatków obronnych, wystąpienia ostrych objawów dysproporcji między przemysłem a rolnictwem — sytuacja zmieniła się na niekorzyść. Zachwiana została równowaga rynkowa. Ceny artykułów masowego spożycia silnie wzrosły. Jeśli idzie o artykuły produkcji państwowej nastąpiły duże podwyżki cen przy nieistotnych zmianach asortymentu, a czasem nawet i bez nich oraz daleko idące pogorszenie jakości przy niezmiennych cenach. W związku z tym nastąpił spadek płac realnych. Wprowadzono reglamentowanie sprzedaży niektórych artykułów.

Od drugiej połowy 1953 r. rozpoczął się ponownie stopniowy wzrost średnich płac realnych.

W rezultacie realizacji uchwał IX Plenum KC i II Zjazdu PZPR lata 1954 i 1955 przyniosły szybszy wzrost przeciętnej płacy realnej, jak również realnych dochodów chłopów.

Jednak i w latach 1953-55 mimo wyraźnych uchwał partii i rządu, występowały jeszcze często fakty nieuzasadnionych podwyżek średnich cen przez wycofywanie tańszych asortymentów.

Obok tych ogólnych wahań poziomu płac realnych wystąpiły w toku sześciolatniego planu różnice w zmianach tego poziomu między poszczególnymi grupami pracowników. Położenie poważnej części ludzi pracy nie uległo poprawie, a położenie niektórych grup nawet się pogorszyło.

Choć plan budownictwa mieszkaniowego został wykonany, a nawet nieznacznie przekroczony, sytuacja mieszkaniowa w kraju, przede wszystkim wskutek znacznego przyrostu ludności miejskiej, nie uległa poprawie, a nawet nieco pogorszyła się, co znajduje wyraz we wzroście wskaźnika zagęszczenia na 1 izbę.

Jednocześnie poważnie zaniedbano konserwację starych budynków mieszkalnych.

W planie 6-letnim nastąpiła poważna rozbudowa szkolnictwa wszystkich szczebli i służby zdrowia, chociaż stan rozbudowy urządzeń służby zdrowia i szkolnictwa podstawowego należy uznać za niedostateczny w stosunku do potrzeb.

Na niewykonaniu planu wzrostu płac i dochodów realnych, poza wymienionymi uprzednio czynnikami, zaważyły więc:

1 brak właściwej koncentracji wysiłków na podniesienie produkcji rolniczej i szeregu błędów polegających na naruszaniu zasad spójnej ekonomicznej miasta ze wsią,

2 zbyt napięty i nierealny plan inwestycyjny i płynące stąd nadmierne obciążenie dochodu narodowego,

3 wynikiły ze stanu nadmiernego napięcia w całej gospodarce szereg dysproporcji w ekonomice kraju,

4 brak rezerw i niedostateczny stan zapasów w całej gospodarce narodowej,

5 objawy znieczulenia na sprawy bytowe ludzi pracy i traktowanie wzrostu stopy życiowej jako wypadkowej realizacji innych zadań, a nie jako jednego z podstawowych celów polityki gospodarczej.

Dokonując ogólnej oceny planu 6-letniego stwierdzić należy, że — mimo dużych trudności, licznych braków i błędów — realizacja planu 6-letniego stanowi historyczne osiągnięcie klasy robotniczej i całego narodu polskiego pod kierownictwem PZPR.

W wyniku planu 6-letniego zmieniło się oblicze gospodarcze kraju. Powstały nowe okręgi przemysłowe, Polska stała się krajem o zdecydowanej przewadze przemysłu, krajem o dużych możliwościach dalszego rozwoju. Wzrósł poziom techniczny i kulturalny mas pracujących. Stworzone zostały podstawy dalszej pomyślniej socjalistycznej przebudowy naszej gospodarki i systematycznego podnoszenia stopy życiowej całego narodu.

Ujemne zjawiska w wykonaniu planu 6-letniego mają swoje źródło przede wszystkim w naruszaniu leninowskich norm życia partyjnego i zasad demokratyzmu socjalistycznego, w oddziaływaniu kultu jednostki i w braku kolektywnego kierownictwa polityką gospodarczą. Znalazło to między innymi wyraz w nadmiernej centralizacji i w biurokratyzowaniu metod planowania i kierowania gospodarką narodową, w braku jawności życia gospodarczego, w krepowaniu inicjatywy i niedostatecznym rozwinięciu działania bodźców materialnego zainteresowania oraz braku demokratycznej kontroli mas pracujących nad działalnością administracji państwowej i gospodarczej. W rezultacie błędy w założeniach planu oraz dysproporcje wynikające z przyczyn obiektywnych nie zawsze były w porę usuwane tam, gdzie istniała ku te-

mu obiektywna możliwość. Nie potrafiłmy w ciągu planu 6-letniego wykorzystać w pełni możliwości racjonalnej gospodarki tkwiących w naszym systemie społeczno-ekonomicznym.

Główne wnioski z błędów popełnionych przy układaniu i w toku realizacji planu 6-letniego nakazują takie ustalenie zadań planu 5-letniego, aby przez odpowiednie proporcje w rozwoju gospodarki narodowej i rezerwy zabezpieczyć w pełni wzrost stopy życiowej.

W tym celu konieczne jest:

a) zapewnienie niezbędnej koncentracji wysiłków w dziedzinie rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem bodźców zainteresowania materialnego wynikami produkcji zarówno chłopów indywidualnych, jak i członków spółdzielni produkcyjnych;

b) realne ustalenie planu inwestycyjnego w celu uniknięcia nadmiernego obciążenia dochodu narodowego, a także zakłóceń w procesie inwestycyjnym, powodujących spóźnione uruchamianie obiektów inwestycyjnych oraz maszyn i zamrażanie przez to poważnych środków. Główny akcent polityki inwestycyjnej winien być położony na pełne wykorzystanie istniejących mocy produkcyjnych przez ich uzupełnienie, rekonstrukcję i modernizację oraz na zakończenie rozpoczętych obiektów przemysłowych;

c) stopniowe, lecz konsekwentne przezwycięzanie dysproporcji między możliwościami przetwórczymi przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koksu, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;

d) stopniowe zwiększanie stanu zapasów surowców i półproduktów;

e) położenie silnego nacisku na postęp techniczny we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej zarówno przez wzmoczenie prac naukowo-badawczych i konstrukcyjnych w kraju, jak i przez wszechstronne wykorzystanie najnowszych osiągnięć zagranicznych;

f) systematyczne i konsekwentne upraszczanie i uelastycznianie planowania oraz decentralizacja i usprawnienie zarządzania gospodarką narodową w kierunku umożliwienia maksymalnej gospodarności i efektywności w pracy przedsiębiorstw i rad terenowych, a także stworzenia warunków do najszybszego rozwoju inicjatywy mas;

g) wciągnięcie mas pracujących do aktywnego udziału w rozpatrywaniu wytycznych planów gospodarczych, przy czym udział ten nie powinien ograniczać się do uczestniczenia w omawianiu planów swego odcinka, ale powinien także polegać na dyskusji nad podstawowymi zagadnieniami rozwoju gospodarki narodowej.

Główne wytyczne planu pięcioletniego na lata 1956—1960

Ustalając główne wytyczne nowego planu pięcioletniego jako dalszego etapu budownictwa socjalizmu w naszym kraju, pracy nad przekształceniem Polski w kraj wszechstronnie rozwiniętej gospodarki i kultury, Komitet Centralny z całą siłą podkreśla, że za kluczowe zadanie planu i główne kryterium jego pomyślnego wykonania uważa zapewnienie maksymalnie możliwej w obecnych warunkach poprawy stopy życiowej ludności. Wymaga to wykorzystania wszystkich rezerw wzrostu produkcji i wydajności pracy, wydania nieustępliwej walki marnotrawstwu i brakorobstwu oraz racjonalnego wydatkowania środków na inwestycje. Wymaga pełnego zużytkowania korzyści płynących z ekonomicznego i technicznego współdziałania z krajami obozu socjalizmu, z rozwoju stosunków gospodarczych z innymi krajami. Wymaga harmonijnego zespolenia rozwoju socjalistycznych stosunków produkcji z jak najszerzym uruchomieniem możliwości indywidualnej gospodarki w rolnictwie oraz ożywieniem działalności rzemiosła i chałupnictwa. Partia dbać będzie o zapewnienie warunków ekonomicznych i politycznych niezbędnych dla realizacji tych zadań.

I.

Zadania w dziedzinie poprawy położenia materialnego i podniesienia poziomu kulturalnego ludności

1 W okresie planu 5-letniego należy osiągnąć wzrost przeciętnej płacy realnej robotników i pracowników umysłowych oraz wzrost przeciętnych dochodów realnych na głowę ludności rolniczej nie mniejszy niż o 30 proc.

Wzrost realnej płacy robotników i pracowników umysłowych powinien być osiągnięty przez:

— wzrost zarobków związany z podniesieniem poziomu wydajności pracy i poprawą wyników ekonomicznych przedsiębiorstw,

— wzrost kwalifikacji i awansu pracowników,

— wzrost stawek i wynagrodzeń w działach zatrudnienia objętych planowanymi podwyżkami płac,

— obniżki cen detalicznych niektórych artykułów konsumpcyjnych.

Komitet Centralny podkreśla zarazem konieczność dalszej poprawy w ciągu planu

5-letniego proporcji płac między różnymi grupami i kategoriami pracowników oraz konieczności polepszenia sytuacji materialnej grup pracowników niżej uposażonych. Wzrost przeciętnych dochodów na głowę ludności rolniczej osiągnięty zostanie głównie w drodze:

— podnoszenia dochodowości indywidualnych gospodarstw chłopskich na podstawie wzrostu produkcji i właściwego kształtowania bodźców materialnego zainteresowania,

— wzrostu dochodów członków spółdzielni produkcyjnych,

— obniżek cen niektórych artykułów, nabywanych przez ludność wiejską.

W celu zabezpieczenia założonego w planie podniesienia płac realnych i realnych dochodów ludności rolniczej przestrzegana będzie zasada, że w wypadku gdyby w toku

wykonwania planu, a zwłaszcza przy ustalaniu planów rocznych lub przeprowadzaniu poważniejszych korekt w planach rocznych wystąpiła sprzeczność między założonym wzrostem stopy życiowej a innymi wskaźnikami planu, należy dostosować inne wskaźniki do założonego wzrostu stopy życiowej.

Wzrostowi płac i dochodów realnych będzie towarzyszył w okresie planu wzrost zatrudnienia, odpowiadający w skali ogólnej zapotrzebowaniu na pracę ze strony ludności.

Na podstawie wzrostu produkcji przemysłu i rolnictwa, odpowiednio do wzrostu płac i dochodów realnych ludności oraz zatrudnienia, wzrośnie konsumpcja podstawowych artykułów żywnościowych i przemysłowych na mieszkańca kraju. Konsumpcja głównych artykułów na mieszkańca kraju powinna się kształtować następująco:

	jedn. miary	1955 r.	1960 r.	wskaźnik 1960/1955 r. = 100
		2	3	5
1. mięso i tuszce zwierzęce	kg	32,0	45,9	117,7
2. mleko i przetwory	l	332,0	391,0	117,8
3. jaja	szt.	133,2	143,7	107,9
4. cukier	kg	24,0	32,0	133,3
5. mydło	kg	2,05	2,49	121,5
6. tkaniny wełniane	m	2,4	2,67	111,3
7. tkaniny bawełniane	m	16,21	19,8	122,1
8. tkaniny jedwabne	m	2,8	3,6	128,6
9. obuwie skórzane	par	0,83	1,23	148,2
10. podstawowe artykuły przemysłowe długotrwałego użytku (artykuły metalowe i elektrotechniczne powszechnego użytku oraz meble)	zł*)	139,9	365,7	261,4
11. podstawowe artykuły kolonialne	zł*)	52,8	204,6	387,5

*) w jednolitych cenach.

2 Zapewnienie odpowiedniego zaopatrzenia ludności w artykuły konsumpcyjne, zgodnie ze wzrostem jej dochodów pieniężnych, wymaga zwiększenia sprzedaży towarów przez handel.

W związku z tym, należy zwiększyć obroty handlu detalicznego w roku 1960 o ok. 50 proc. w porównaniu z r. 1955.

Sprzedaż głównych towarów na potrzeby rynku powinna wzrosnąć:

1. pieczywa żytniego	o 10 proc.
2. pieczywa pszennego	o 50 proc.
3. mięsa i tuszów zwierzęcych	o 49 proc.
4. cukru	o 41 proc.
5. mleka	o 28 proc.
6. konfekcji	o 95 proc.
7. tkanin bawełnianych	o 18 proc.
8. tkanin jedwabnych	o 30 proc.
9. wyrobów dziewiarskich	o 122 proc.
10. rowerów	o 200 proc.
11. motocykli	6 razy
12. mebli	o 59 proc.
13. odbiorników radiowych i telewizorów około	2 razy

Konieczna jest poprawa jakości artykułów konsumpcyjnych i znaczne rozszerzenie asortymentu sprzedawanych towarów. W tym celu trzeba w szczególności stworzyć ekonomiczne i organizacyjne przesłanki lepszego oddziaływania aparatu handlu na produkcję.

Dla zapewnienia normalnych warunków obrotu towarowego należy oprócz polityki cen detalicznych na właściwych podstawach ekonomicznych. Należy zapewnić kontrolę prawidłowości ustalania cen, aby nie dopuścić do wzrostu kosztów utrzymania. Należy prowadzić zdecydowaną walkę przeciw wycofywaniu z produkcji i obrotu asortymentów tańszych, na które istnieje zapotrzebowanie.

Szczególną uwagę należy zwrócić na kontrolę poziomu cen. Należy zapewnić odpowiedni rozwój aparatu handlowego, zwiększenie przepustowości sklepów i podniesienie poziomu obsługi konsumentów, kładąc przy tym szczególny nacisk na rozwój sieci handlowej w dzielnicach miast, miasteczek i osiedlach dotychczas pod tym względem upośledzonych.

3 Poprawa sytuacji mieszkaniowej ludności w okresie planu 5-letniego powinna nastąpić przez:

— oddanie do użytku 1.200 tys. nowych izb mieszkalnych w miastach i osiedlach robotniczych (łącznie z budownictwem indywidualnym);

— zwiększenie wydatków państwowych na kapitalne remonty o ok. 75 proc. i wydatków na remonty bieżące trzykrotnie w porównaniu z wydatkami, poniesionymi łącznie w okresie 1951—1955 roku (w jednolitych cenach 1956 r.);

— popieranie budownictwa indywidualnego w miastach oraz w szczególności na wsi.

Należy uruchomić kredyty na indywidualne budownictwo mieszkaniowe co najmniej w wysokości 1,6 miliarda zł i na remonty budynków w miastach i osiedlach w wysokości około 7,9 miliarda zł łącznie w ciągu 5 lat.

Realizacja tych zadań nie zabezpieczy jeszcze dostatecznego zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, spowoduje jednak pewną poprawę w tej dziedzinie. Sposób finansowania i tryb zaopatrzenia materialnego powinny zapewnić szerokie możliwości rozwoju budownictwa i przeprowadzania kapitalnych remontów ze źródeł zdecentralizowanych. Należy poważnie zwiększyć sprzedaż materiałów budowlanych dla ludności wiejskiej — cementu o 100 proc., cegły i prefabrykatów o 92 proc., wapna o 70 proc., dachówki o 76 proc., eternitu o 31 proc., tarcicy o 57 proc. W porównaniu z rokiem 1955 umożliwi to wzrost budownictwa mieszkaniowego i gospodarczego na wsi oraz zwiększenie remontów.

Ważnym czynnikiem poprawy sytuacji mieszkaniowej ludności powinno stać się usprawnienie gospodarki mieszkaniowej.

Dla zabezpieczenia prawidłowego rozdziału mieszkań powinny być zwiększone uprawnienia rad narodowych w zakresie rozdziału nowych mieszkań oraz zapewniona jawność rozdziału.

Należy radykalnie wzmoczyć troskę o zabezpieczenie majątku trwałego miast przed zniszczeniem i dewastacją przez stałe prowadzenie prac konserwacyjno-remontowych.

4 Poprawie warunków bytu i poziomu kulturalnego społeczeństwa służyć będzie również dalsza rozbudowa urządzeń i rozwój usług kulturalnych, socjalnych i komunalnych.

Szczególnie ważnym zadaniem jest tu objęcie 7-klasową szkołą podstawową wszystkich dzieci w wieku 7—14 lat, których liczba wzrośnie o 1,3 mln., tj. z 3,4 mln. do 4,7 mln. Wymaga to zwiększenia wydatków na oświatę o co najmniej 27 proc., budowy 17,8 tys. nowych izb szkolnych i dodatkowego zatrudnienia 30,2 tysiąca nauczycieli.

Srednie szkoły ogólnokształcące i zawodowe ukończy 650 tys., a szkoły wyższe około 100 tys. absolwentów.

W celu poprawienia jakości nauczania i utrzymania proporcji między planowanym przyrostem zatrudnienia a zapotrzebowaniem poszczególnych działów gospodarki i kultury narodowej na nowe kadry z wyższym wykształceniem — ogólna liczba osób przyjmowanych na pierwszy rok stacjonarnych studiów zostanie utrzymana na poziomie 1955 roku.

Nastąpi natomiast dalszy znaczny wzrost liczebny studentów kształcących się na studiach zaocznych i wieczorowych. Nastąpią również zmiany w rozwoju poszczególnych kierunków studiów. Wzrośnie liczba studentów w wyższych szkołach rolniczych i na uniwersytetach, które między innymi otrzymują zwiększone zadania w dziedzinie kształcenia kadr nauczycielskich.

Ważnym czynnikiem podniesienia poziomu kultury powinien stać się dalszy rozwój czytelnictwa i różnego rodzaju działalności kulturalnej i artystycznej. Na cele rozwoju nauki, kultury i sztuki państwo będzie przeznaczać w planie 5-letnim większe środki niż w minionym okresie. Od racjonalności ich wykorzystania zależeć będzie w znacznej mierze postęp w rozwoju nauki i w rzeczywistym upowszechnieniu oświaty, kultury i sztuki wśród najszerzych rzesz społeczeństwa.

W dziedzinie opieki nad dzieckiem zwiększona zostanie między innymi liczba miejsc w przedszkolach o 53 tysiące, w żłobkach o 23 tysiące. Sprawie podniesienia zdrowotności służyć będzie rozbudowa szpitali (przyrost 20 tysięcy łóżek), izb porodowych (przyrost 2000 łóżek), zwiększenie liczby lekarzy medycyny o 8 tysięcy, a lekarzy-dentystów o 3 tysiące.

W planie 5-letnim przewidziana będzie również rozbudowa urządzeń i usług komunalnych, między innymi rozbudowa sieci wodociągowej i komunikacji miejskiej.

II.

Podstawowe proporcje planu

Podniesienie poziomu życiowego społeczeństwa nastąpić może wyłącznie na podstawie odpowiedniego wzrostu dochodu narodowego i przez prawidłowy jego podział.

Aby zagwarantować założony wzrost stopy życiowej ludności miast i wsi, należy stworzyć warunki dla wzrostu dochodu narodowego liczonego w cenach porównywalnych o około 50 proc. w roku 1960 w porównaniu z rokiem 1955.

Wzrost dochodu narodowego oprze się przede wszystkim na wzroście produkcji przemysłu, której wartość globalna (liczona w cenach porównywalnych) powinna zwiększyć się o 53—57 proc., oraz na wzroście produkcji rolnictwa, która powinna osiągnąć poziom wyższy o 25 procent w porównaniu z rokiem 1955.

**Dokończenie uchwały
VII Plenum KC PZPR podamy
w numerze jutrzejszym**

Gra warta świeczki

W Pyzdrach znajduje się młyn wodny, który od śmierci właściciela — ob. Zolciaka stoi nieczynny i niszczeje. Stan obiektu jest jeszcze dobry, dla tego Zarząd GS w Pyzdrach i PZGS we Wrześni powinien podjąć starania zmierzające do uruchomienia tego obiektu.

Gra warta przysłowiowej świeczki, bo mieszkańcy Pyzdr i okolicznych wiosek mają dużo kłopotów ze śrutowaniem zboża. (jspn)

Spęd bez... prosiąt

Ostatnio w Krotoszynie miał odbyć się spęd prosiąt zakontraktowanych przez Centralę Obrótu Zwierzętami Hodowlanymi. 3 dni przed wyznaczonym terminem Centrala odwołała spęd zawiadamiając o tym krotoszyńską GS. Ta ostatnia jednak nie powiadomiła o zmianie terminu gromadzkich rad narodowych i pełnomocników wiejskich. Efekt? Na spęd przybyło naderemnie około 60 rolników z powiatu. (f. k.)

Nieuczciwy inkasent

W kwietniu br. do Prokuratury Powiatowej w Kole wpłynęło doniesienie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Drzewcach, że inkasent Stanisław Lasota, zam. w Mniewie, gromada Karszew, przywłaszczył sobie większą kwotę, pobraną od rolników tytułem podatku gruntowego i składek za obowiązkowe ubezpieczenia dla PZU.

Dochodzenie wykazało, że Lasota istotnie zainkasował od 73 rolników sumę ponad 40 000 zł, którą, zamiast odprowadzić do kasy Wydziału Finansowego Prezydium PRN w Kole, zużył na własne potrzeby, jak: kupno krowy, na życie, zakup odzieży itp. Kradzieży tej dokonanywał z całą świadomością, bowiem w celu uniemożliwienia wykrycia dokonanych nadużyć wydawał rolnikom fikcyjne pokwitowania.

Sąd Wojewódzki w Poznaniu rozpatrując obecnie sprawę skazał Lasotę na 4 lata więzienia z utratą praw publicznych na 2 lata, a poza tym wymierzył mu grzywnę w wysokości 2000 zł. (lk)

Wody!...

Budowniczo Szkoły w Pyzdrach zapomnieli założyć instalację wodociagową. W rezultacie wo-
dę trzeba dowozić z miasta, co jest bardzo kłopotliwe.

Z tej też przyczyny toalety w szkole są nieczynne. (jspn)

Siewy na rozkaz i co z tego wynikło?

Nie wolno przeprowadzać siewu bez rozkazu przed terminem, wyznaczonym przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — mówi zarządzenie Prezydium WRN w Poznaniu z dnia 6 lutego br. w sprawie siewu pszenicy burakowej. § 10 cytowanego zarządzenia podaje ponadto, że nie stosujący się do przepisów, mogą „zarobić” do 3 miesięcy pracy poprawczej lub 3.000 zł grzywny.

Dopiero zarządzeniem z 10 V br. kierownik Zarządu Ochrony i

Teatry

Gniezno — godz. 19.30 „Porwanie Sabinek”.

Kina

KALISZ: Wolność — „Klub Pickwicka”, Stylowe — „Warszawska Syrena”; OSTROW: Przewodnik „Ich troje”; SŁONEC: „Dziękuję ci, mój kochany”; GNIEZNO: Polonia „Kala Nag”; LECH: „Rekrut Bum”; LESZNO: Sportowiec „List”.

Radio

PROGRAM I
Fala 1.322 m
15.30 — aud. dla dzieci: odc. 1 opow., 16.05 — koncert rozrywkowy, 16.50 — porady praktyczne dla kobiet, 17 — Schubert: Sonata B-dur, op. pośmiertn., 17.42 — koncert estradowy, 18.20 — pełnym głosem o sprawach młodzieży, 18.45 — aud. literacka, 19 — lato w muzyce, 20.25 — aud. dla wsi, 20.35 — Teatr Młodego Słuchacza, 22.05 — gra zespołu W. Kazaneckiego, 22.35 — do tańca grają orkiestry.
Wiadomości: 5.05, 6, 7, 8, 8.30, 16, 20 i 23.

Pięknie obrodziła kukurydza w Głuchowie. Z tego latu będzie dużo ziarna i kiszonek. (jkl)

Uratowali tartak

Ostatnio w nocy około godziny 23 pełniący służbę na nastawni stacji kolejowej Włoszakowice Leon Senftleben zauważył dym i ogień wydobywający się z maszyny tartaku należącego do Spółdzielni Pracy Tartaczno-Zaopatrzeniowej w Poznaniu. Senftleben natychmiast zaalarmował dyżurnego nadzorcę oraz stróża tartaku, który w tym czasie przebywał w innej części zakładu.

Na odgłos trąbki strażackiej, jako pierwsi zjawili się

strażacy-kolejarze, później przybyli członkowie miejscowej OSP. Po wyteżonej walce zdołano wspólnie pożar ugasić. Spłonął tylko dach maszyny i część urządzeń. W akcji ratunkowej poza Senftlebenem wyróżnili się kolejarze: Woźny, Barczewski, Stachowiak, Vogt, Rogacki, Mikołajczak, Selwot, Jakubowski i inni. Gdyby nie czujność nastawniczego i pomoc kolejarzy, ogień mógłby się przerzucić na sąsiedni magazyn materiałów pędnych i betoniarnię.

Tak więc przed spłonieniem uratowano zakład wartości około 2 milionów złotych.

Jak wykazało dochodzenie, przyczyną powstania pożaru było krótkie spięcie w przewodach wadliwej instalacji elektrycznej. (R)

Najlepsi z Wrześni

Ostatnio wielu przodujących pracowników Wrześni otrzymało odznaczenia i nagrody.

I tak np. w pionie spółdzielczości odznaczono: srebrnym krzyżem zasługi — prezesa PZGS — Huda, a brązowym — wiceprezesa Forzpaniaka, księgowego Filka i instruktora Szafraniaka.

Srebrnym krzyżem nagrodzono ponadto powiatowego pełnomocnika min. skupu — Jędraszaka, brązowym — Koszarkową i Nowaczyka z MHD, Nowaka i Wojciechowską z PSS oraz Łachową i Mieczysław — członków Pow. Rady Spółdzielczej.

W Zakładach Wytwórczych Głuchów L-10 wyróżniono 25 pracowników.

Srebrne krzyże otrzymali: Napierała, Ciesielski i Pocentek; brązowe: Adamski, Żurawski, Wojciechowski, Drobnik, Nachrabecki, Zieliński, Gaweł i Lipiecki.

Ponadto 14 pracowników nagrodzono Odznaką Przodownika Pracy. (K. St.)

Kto jeszcze weźmie udział w powiatowej wystawie rolniczej w Jarocinie?

Do współzawodniczą o udział w Powiatowej Wystawie Rolniczej, zainicjowanej przez wiesi Kolniczkę przystąpiło 3602 chłopów z 84 wsi. Z każdym dniem zwiększa się ilość indywidualnych zgłoszeń wystawców, a wiele wsi mających poważne o-

Zapomniana uchwała

Od 9 miesięcy na sesjach Gromadzkiej Rady Narodowej w Boguszynie mówi się o uchwale podjętej w sprawie ponownego uruchomienia młyna w Chociczy. Podano, że powodem zamknięcia go było przede wszystkim niewykonanie planów. Nie tak się jednak rzecz miała. Czyżby zapomniano, że młyn był 3 dni w tygodniu nieczynny, gdyż wymagał remontu albo brakło opału? Były to istotne i jedyne powody unieruchomienia młyna.

Dlaczego więc GRN w Boguszynie nie orientuje się, jak przedstawia się realizacja uchwały przesłanej do załatwienia PPRN?

Proporczyk dla Czarnkowa

Prezydium Woj. Rady Narodowej, oceniając wspólnie z Komitetem do Spraw Radiofonii pracę komitetów redakcyjnych z II kwartału br., przynajmniej proporczyk przedłożył komitetowi czarnkowskiemu.

Audycje radiowe w Czarnkowie wyróżniały się najlepszą treścią i formą audycji. Poza dziennikami nadawano najczęściej wywiady i rozmowy przed mikrofonem z przodującymi spółdzielcami, chłopa-
mi indywidualnymi, przodownikami pracy, kierownikami ważnych tych instytucji, zakładów pracy itp.

Nie pomijano także krótkich pogadek na tematy rolnicze, aktualnych wiadomości, dotyczących życia powiatu, sportu, satyry, a nawet dyskusji z radiosłuchaczami.

Aby jeszcze bardziej podnieść pracę komitetu czarnkowskiego — należy rozwinąć zasadę kolektywności. Grupa ludzi, w której wy-
bija się aktywnością Jerzy Niedzielski, powinna oprócz swą pracę na znacznie liczniejszym zespole. W tym kierunku idą też wysiłki komitetu redakcyjnego, któremu pomo-
cie obecnie Wydział Propagandy KP PZPR. (S)

Odznaczenia dla wielkopolskich śpiewaków

Ostatnio w woj. poznańskim nastąpiło duże ożywienie wśród zespołów śpiewaczych. Odbyło się wiele koncertów połączonych ze współzawodnictwem chórów z okazji jubileuszów poszczególnych kół śpiewaczych.

I tak w Pleszewie odbył się zjazd chórów okręgu jarocińskiego oraz uroczystość 60-lecia istnienia miejscowego chóru „Lutnia”. Otrzymał on honorową odznakę Zjednoczenia Polskich Zespołów Śpiewaczych i Instrumentalnych. Podobne wyróżnienie spotkało współzałożyciela „Lutni” H. Wojciechowskiego oraz zasłużonego dyrygenta J. Szpunta.

35-lecie obchodził chór wiejski „Harmonia” w Łasku k. Poznania. Z tej okazji odznaczony został długoletni jego prezes St. Siebert honorową odznaką.

Ponad półtora tysiąca ludzi zebrało się na święcie pieśni w Zaborowie k. Leszna, gdzie 35-lecie obchodził chór im. Feliksa Nowowiejskiego. Również w tym wypadku chór ten został odznaczony honorową odznaką śpiewacza.

Podobna uroczystość odbyła się w Osieczynie k. Leszna w związku z jubileuszem 50-lecia miejscowej „Lutni”. (wjo)

Ważne dla dostawców!

Nowe ceny mleka

Z dniem 1 sierpnia br. obowiązują nowe ceny na mleko z dostaw ponadplanowych. Według nich za 1 litr mleka I gatunku w strefie I płać się 2,35 zł, a za II gatunek — 1,90 zł.

W strefie II cena zakupu 1 litra mleka I gatunku wynosi 2,30 zł, drugiego zaś 1,80 zł.

Cena mleka z dostaw obowiązkowych pozostaje bez zmian.

Wśród wielu indywidualnych wystawców, osiągających dobre wyniki w hodowli i produkcji roślinnej ujrzymy ekspozycję Antoniego Łuczaka z Kotlina, wzorowego hodowcy trzody chlewnej. Na swym gospodarstwie utrzymuje on 3 maciory, 20 warchlaków i 32 prosięta, a dzięki racjonalnemu żywieniu uzyskuje odchów bekonów przeciętnie już w 6 miesiącach.

Nie zabraknie również i Katarzyny Pluty. Stosując racjonalne żywienie bydła uzyskuje ona rocznie od 1 krowy 4200 l mleka. Z lat ubiegłych znani są już tacy wystawcy-miczurownicy jak Aleksander Grabarek czy też Stanisław Rożek. Grabarek wystawiać będzie m. in. żyto, pszenicę jarą, odmiany ziemniaków Rubin i Damaroty, buraki cukrowe, kukurydzę w 15 odmianach, słonecznik — „Biały Olbrzym” i lucernę, a Rożek — ziemniaki „Lenino”, kapustę pastewną, len, 18 odmian kukurydzy, słonecznik, mieszanek strączkową, oraz maciore, stado owiec rasy merynos i stadko indyków.

Wiemy, że wielu jest jeszcze przodujących rolników. Dlatego też pożądaną jest, aby zgłosili oni swój udział w wystawie. Zgłoszenia przyjmują gromadzkie rady narodowe i prezisi kół ZSCH. (AL.)

Śmierć na szosie

28 lipca br. prowadzone z nadmierną szybkością auto, w którym jechali dyr. Okręgowej Mleczarni w Kaliszu J. Matuszczyk i zastępca dyrektora — Z. Walczak rozbiło się pod Skalmierzycami o przydrożne drzewo. Walczak poniósł śmierć na miejscu, a Matuszczyk w ciężkim stanie przewieziono do szpitala w Kaliszu. (t)

Głos SPORTOWY

Piła ma powód do dumy

Oglądając tor żużlowy w Pile, trudno uwierzyć, że na budowę tego obiektu nie wydatkowano ani jednej złotówki. A jednak to prawda. Okazuje się, że czynami społecznymi można zrobić dużo. Oczywiście, efekty tych prac zależą nie tylko od ofiarności mieszkańców i ich zainteresowania budową, ale również od umiętnego kierownika.

W Pile wszystkie te czynniki dopisały. Społeczeństwo ma więc uzasadniony powód do dumy.

Historii powstania toru warto więc poświęcić trochę uwagi. Początkowo teren ten był własnością

Szkoły Samochodowej. W 1945 r. przystąpiła ona do budowy toru. Prace przebiegały opornie. Przez 3 lata, kosztem 553 tys. zł zdołano tylko wybudować ogrodzenie, bieżnię i dokonać wykopów pod tor. Po długich pertraktacjach stadion przeszedł pod administrację MKKF-u. Roboty przeprowadzono teraz sprawnie. Na szczególne wyróżnienie zasłużyli pracownicy ZNTK, a ponadto podkreślić trzeba pomoc Wojskowego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

Efekt był imponujący: po dwóch miesiącach na torze zawarowały maszyny żużlowe miejscowego Kolejarza — Polonii.

Projekty MKKF-u slegają jednak dalej. Przewiduje się budowę trybuny (obecnie są tylko miejsca stojące), kortów tenisowych, boisk do kosza i siatki oraz wykończenie boiska piłkarskiego.

Drugim nowym obiektem, to oddany przed kilku dniami do użytku ośrodek szkoleniowy LPZ przy ul. Browarnej. Budowano garaże i piękny piętrowy budynek z licznymi salami wykładowymi, które zaopatrzone w szereg pomocy naukowych.

Tutaj będzie się prowadzić kursy motorowe dla kierowców zawodowych i amatorskich.

Dotychczas znaliśmy raldowców Pily, produkujących zresztą w skali wojewódzkiej. Powstanie ośrodka stwarza możliwość utworzenia silnej wszechstronnej bazy motorowej.

Warto tu znowu dodać, że większość prac przy budowie ośrodka wykonano w czynach społecznych. W sumie do lipca br. zrealizowano roczny plan akcji społecznych — przeprowadzając roboty wartości 250 tysięcy zł.

Na pochwałę zasługuje jeszcze inicjatywa Komitetu Blokowego nr 7, który rozpoczął budowę placu gier sportowych i zabaw. Podobne prace zamierzają przeprowadzić inne komitety.

Tak, powtarzam raz jeszcze: Pila ma słusze powody do dumy. Nie znaczy to jednak wcale, że stosunki sportowe układają się jak najpomyślniej, bez utarczek i zgryźtów. Wcale tak nie jest, ale o tym w następnym artykule. (M. L.)

Old-boye Poznania i Leszna na zielonej murawie

Staraniem MKKF-u w sobotę o godz. 17.45 odbędzie się na stadionie Kolejarza spotkanie piłkarskie starszych panów Poznania i Leszna.

W drużynie gości prawdopodobnie wystąpią m. in.: Fontiewicz, Jan kowiak, Tarka, Smółski, Kaczmarek, Kołtuniak, Felman, Polka, Gendera.

Do reprezentacji Leszna przewidziano następujących piłkarzy: Nowaka, Borkowskiego, Henryka Jan kowskiego, Grzegorka, Biniasia, Dudka, Piotrowskiego, Franciszka Jankowskiego, Dembowskiego, Jana Nowaka, Kędziore, Nortmana, Smektała, Edmunda Jankowiaka i Andersa.

W przedmeczku tego spotkania zmierzą się drużyny trampkarzy: Polonii (Leszno) i miejscowego Startu. (R)

Korespondenci SPORTOWI donoszą

W meczu piłkarskim, rozegranym w Zaborowie, Polonia (Leszno) pokonała Budowlanych (Smiegiel) — 6:1.

Wszystkie konkurencje z wyjątkiem 25 m st. dow. kobiet i żeńskiej sztafety 3x25 st. dow., zakończyły się zwycięstwem leszczyń-
nian.

W meczu piłki wodnej I zespół Polonii pokonał II drużynę — 3:1. (R)

W zapasniczej LZS-u Sulmierzyce pokonali wrocławski Pafawag — 5:3. (f. k.)

W rezerwy Polonii (Leszno) zwyciężyli piłkarzy leszczyńskie Startu — 5:4. (R)

W spotkaniu piłkarskim o wejście do klasy A, wolsztyński Grom pokonał po ciekawej grze Wartę II — 3:2 (2:0). Bramki dla zwycięzców uzyskali: Ankiewicz — 2 oraz Lesnik, Jans i Siabekki po jednej. Dla Warty — Kiszka i Łuczak. Po spotkaniu tym Grom wysunął się na I miejsce w grupie V, mając 16 punktów i stosunek bramek — 23:7. (kh)

Młody zespół siatkarek leszczyńskiej Polonii przed rozpoczęciem rozgrywek mistrzowskich gościł w Inowrocławiu, gdzie, po ciekawej grze, pokonał miejscowego Kolejarza w stosunku — 3:2. (R)